

אנשי החצר המקנאים

א. גרארבר (1859 – 1929)

במאה xvii חי בעיירה דיסלדורף שבגרמניה נסיך בשם יוהן וילהלם. באותה העיירה גר גם גבריאל גרופללו פסל פלמי המפורסם בכל הארץ. עבודותיו מצאו חן בעיני הנסיך והוא הזמין אצלו פסל של עצמו, רוכב על סוס ויצוק בארד. האומן שמח מאוד על ההזמנה מאחד החשובים שבין אצילי הממלכה, ועבד ימים שלמים כדי להכין את הפסל. בסוף העבודה הסתיימה. הפסל הוצב בכיכר הראשית של העיירה והנסיך בא לטכס מארמונו, מלווה באנשי החצר שלו, אבירים, רוזנים וברונים. הוסר הלוט מהפסל והנסיך נתן קריאת התפעלות. הפסל היה באמת נהדר. הנסיך לא יכול היה להסיר את עיניו ממנו ובסוף

ניגש לפסל, חיבק אותו ואמר "אתה באמת אומן גדול. הפסל הזה יפרסם אותך בכל הארץ. הדמיון אלי הוא מושלם!"

כשאנשי חצר הנסיך שמעו זאת וראו את החיבוק, קינאתם הייתה ללא גבול. הם חשבו רק איך להשפיל את הפסל. הם לא יכלו למצוא פגמים בדמות הנסיך כי זה בעצמו הכריז כי הפסל מושלם. אך בסוף אחד מהם אמר, תוך נימת התחסדות "אכן, מר גרופללו, הדמוי של הנסיך הוא מושלם. אך תרשה לי לומר כי נדמה לי שהראש של הסוס גדול מדי קצת." "אכן" אמר השני "הסוס באמת לא כל כך מוצלח. הפניית הראש אינה טבעית." "אילו רק שנית את הרגל האחורית השמאלית, הסוס היה נראה טוב יותר" אמר השלישי. ועוד אביר אחד מצא פגם בזנבו של הסוס. גרופללו הקשיב בשקט. כשכולם גמרו להשמיע את הערותיהם ניגש את הנסיך ואמר "אנשי

החצר שלך, הנסיך, מצאו פגמים אחדים בפסל הסוס. אולי תרשה שאשמור את הפסל עוד ימים אחדים ואראה מה אוכל לתקן?"

הנסיך הסכים והאומן הורה לבנות פרגוד זמני סביב הפסל, כדי שעוזריו יוכלו לעבוד ללא הפרעות. במשך ימים אחדים נשמעו קולות פטישים מאחורי הפרגוד. אנשי חצר הנסיך שעברו בכיכר היו מרוצים מאוד. כל אחד חשב "כנראה צדקתי. אפילו האומן עצמו ראה שמשו לא היה כשורה בפסל. עכשיו הנסיך יעריך אותי יותר, הודות ידע שלי באומנות!"

בסוף האומן הודיע שגמר את העבודה ושוב גילו את הפסל. הנסיך התפלא מיופיו ופנה אל הנוכחים לשמוע מה יש להם לומר כעת.

"מצוין" אמר הראשון "ראשו של הסוס הוא עכשיו בדיוק כפי שצריך."

"השינוי של הפניית הראש היה בדיוק מה שנחוצ" הוסיף השני "המראה הרבה יותר חינני

עכשיו."

"הרגל האחורית היא עכשיו כפי שצריך היה להיות" אמר השלישי "וזה מוסיף הרבה למראה הכללי של הפסל."

"אנשי החצר שלי מרוצים עכשיו מאוד, מר גרופללו" אמר הנסיך "הם חושבים שהשינויים שעשית שיפרו בהרבה את מראה הפסל."

גרופללו חיך קלות. "אני שמח שהם מרוצים" אמר "אך האמת היא שלא שינית את הפסל." "מה זאת אומרת?" קרא הנסיך "הרי שמענו את קול הפטישים מאחורי הפרגוד! על מה הלמתם כל הזמן?"

"הלמנו במוניטין של אנשי החצר שלך, אדוני" אמר האומן "הם מצאו פגמים בפסל בגלל קנאה. ונדמה לי שהידע שלהם באומנות אומנם נהרס מהלומות שלנו!"

הנסיך צחק בקול רם, ואנשי חצר המבוישים נסוגו ללא מילה.